

LATVIJAS REPUBLIKAS FISKĀLĀS DISCIPLĪNAS PADOME

Reģ.nr. 90010248231, Smilšu ielā 1-512, Rīgā, LV-1919

E-pasts: fiskala.padome@gmail.com

Padomes sēdes protokols Nr. 6 (90)

Rīgā

2026.gada 10.septembrī

Sanāksmi vada:

Fiskālās disciplīnas padomes priekšsēdētājs J.Priede

Piedalās:

Fiskālās disciplīnas padomes priekšsēdētāja vietniece	I.Šteinbuka
Fiskālās disciplīnas padomes locekle	I.Vasaraudze
Fiskālās disciplīnas padomes loceklis	A.Jakobsons
Fiskālās disciplīnas padomes loceklis	I.Kasjanovs
Fiskālās disciplīnas padomes loceklis	I.Golsts
<i>Sekretariāts –</i>	
Fiskālās disciplīnas padomes sekretārs	N.Malnačs
Fiskālās disciplīnas padomes makroekonomikas eksperte	V.Zaremba
Fiskālās disciplīnas padomes juriste	I.Jansone
Fiskālās disciplīnas padomes fiskālo risku eksperte	I.Verpakovska

Pieaicinātās personas uz 1. darba kārtības punktu:

Finanšu ministrijas Tautsaimniecības analīzes departamenta direktors, Makroekonomikas nodaļas vadītājs	D.Stikuts
Finanšu ministrijas Tautsaimniecības analīzes departamenta vecākais eksperts	A.Jurša
Finanšu ministrijas Tautsaimniecības analīzes departamenta, Makroekonomikas nodaļas vadītāja vietniece	I.Vēja

Sanāksmi protokolē:

Fiskālās disciplīnas padomes juriste

I.Jansone

2026.gada 10. septembra sanāksme sākas plkst. 11:00

Padome strādā daļēji attālināti un Padomes sēdē izskatāmos jautājumus apspriež tiešsaistes videokonferenču platformā *MS Teams*.

Sanāksmes atklāšana – J.Priede

Fiskālās disciplīnas padomes (turpmāk – Padome) priekšsēdētājs J.Priede atklāj sanāksmi un izsludina sēdes darba kārtību. Informē, ka no Finanšu ministrijas (turpmāk – FM) ir saņemti dati par makroekonomikas prognozēm nākamajam Vidēja termiņa budžeta ietvaram 2027-2030 un aicina FM pārstāvjus izklāstīt savus pieņēmumus un pamatojumus atjaunotajām prognozēm.

1. Makroekonomikas radītāju prognožu prezentācija

Ziņo: D.Stikuts

D.Stikuts ziņo, ka pašlaik ekonomikas izaugsmi turpina atbalstīt privātais patēriņš, kura atkopšanās sākās jau iepriekšējā gadā. To veicinājis gan darba samaksas pieaugums, gan iepriekš atliktā patēriņa realizēšanās pēc perioda, kad straujais cenu kāpums bija būtiski ierobežojis mājsaimniecību pirkstspēju.

Investīciju pieaugums saglabājas ļoti straujš. Lai gan pieauguma temps ir zemāks nekā iepriekšējā gadā, kas lielā mērā skaidrojams ar jau sasniegto augsto investīciju līmeni un bāzes efektu. ES fondu finansējuma apjoms šogad kopumā saglabājas tuvu iepriekšējā gada līmenim.

Pozitīvu devumu sniedz arī eksports, kura izaugsme ir bijusi būtiska. Vienlaikus jāņem vērā iepriekšējā gada zemā bāze. Eksporta dinamika gada pirmajā pusē un trešā ceturkšņa sākumā bijusi spēcīga, kas ļauj mēreni pozitīvi vērtēt trešā ceturkšņa ekonomikas rezultātus. Attiecībā uz ceturto ceturksni FM saglabā piesardzīgāku vērtējumu.

Savukārt valdības patēriņa reālais devums izaugsmei ir negatīvs. Valdības patēriņa izdevumu dinamika prognozēta ļoti mērena arī turpmākajos gados, un tas ir viens no faktoriem, kas pazemina ekonomikas izaugsmes prognozi salīdzinājumā ar februāra novērtējumu.

N.Malnačs jautā, kāpēc tiek prognozēts negatīvs valdības patēriņa reālais devums izaugsmei, ja turpmākajos gados tiek prognozēts budžeta deficīta pieaugums?

D.Stikuts komentē, ka valdības patēriņš nav tieši pielīdzināms budžeta deficīta apmēram nacionālo kontu izpratnē, jo valdības patēriņš neietver kapitālos izdevumus, procentu maksājumus un citus izdevumus.

FM prognozēs nav pamata iestrādāt būtisku valdības patēriņa pieaugumu, ja to nepamato fiskālās politikas un budžeta plānošanas pieņēmumi.

I.Vasaraudze jautā par salīdzinoši augsto eksporta pieauguma prognozi nākamajiem gadiem, ņemot vērā, ka ievērojamu daļu pašreizējā preču eksporta pieauguma nodrošina minerālprodukti un reeksports, savukārt ārējās vides prognozes Latvijas galvenajām tirdzniecības partnervalstīm ir pasliktinājušās.

D.Stikuts skaidro, ka skatījums par galvenajām tirdzniecības partnervalstīm vairs nav tik aktuāls, jo tas tika balstīts uz Eiropas Komisijas prognozēm pēc pirmā ceturkšņa. Jaunākie pirmā pusgada dati liecina, ka Latvijas galveno tirdzniecības partnervalstu ekonomiskā attīstība gada pirmajā pusē faktiski bijusi labvēlīgāka. Prognozētais eksporta pieaugums ap tuveni 3–3,7% apmērā vērtējams kā mērens.

Nominālajos ārējās tirdzniecības datos būtiska ir arī cenu ietekme. Turklāt līdz ar eksportu pieaug arī imports, tādēļ ekonomikas izaugsmes izvērtējumā svarīgāks ir neto eksporta devums. Minerālproduktu un reeksporta pieaugums vienlaikus atspoguļojas arī importa pusē.

Pakalpojumu eksporta pieaugums šogad ir straujāks nekā iepriekšējā gadā. Kopumā preču un pakalpojumu ārējās tirdzniecības bilance faktiskajās cenās ir nedaudz uzlabojusies, kas dod pamatu mēreni pozitīvākam skatījumam, tomēr prognožu izvērtējumā uzmanība pievērsta arī ārējās tirdzniecības neto devumam.

D.Stikuts turpina ar ekonomikas pārskatu un informē, ka nozaru griezumā ekonomikas attīstība kopumā ir labvēlīga. Lielākajās tautsaimniecības nozarēs pievienotā vērtība pieaug. Izņēmumi ir mežsaimniecība, kur saglabājas negatīva dinamika, un transporta nozare, kuru turpina negatīvi ietekmēt tradicionālo tranzīta plūsmu samazināšanās.

Pozitīva dinamika vērojama apstrādes rūpniecībā, būvniecībā, tirdzniecībā un finanšu pakalpojumos. Pārējās rūpniecības pieaugumu būtiski veicina enerģētikas sektors, kur labos rezultātus daļēji nosaka arī iepriekšējā gada zemā bāze. Apstrādes rūpniecībā izaugsme vērojama plašā nozaru lokā, savukārt stabils uzņēmēju konfidences līmenis un augošais pasūtījumu apjoms ļauj sagaidīt izaugsmes turpināšanos.

Prognožu scenārijā arī iestrādāts pieņēmums, ka daļa aizsardzības izdevumu tiks novirzīta vietējās aizsardzības industrijas un ražošanas attīstībai atbilstoši valdības noteiktajam kursam.

I.Šteinbuka jautā, cik lielā mērā šādu pieņēmumu iespējams pamatot, ņemot vērā, ka pašlaik nav pietiekamas informācijas par to, kāda daļa aizsardzības izdevumu faktiski tiks novirzīta Latvijas uzņēmumiem, kādas preces tiks ražotas un kādi būs attiecīgo pasūtījumu apjomi. Komentē, ka LV PEAK ir veicis izpēti par aizsardzības industrijas ietekmi uz ekonomiku Latvijā un pētījumā aprēķinātā ietekme ir mazāka pat par 1%.

I.Kasjanovs arī norāda, ka, pat novirzot finansējumu tieši vietējiem uzņēmumiem, būtiska daļa no to izmaksām būs saistīta ar importu.

A.Jurša komentē par aizsardzības izdevumu ekonomisko ietekmi un norāda, ka FM aprēķinos aizsardzības izdevumu kumulatīvā ietekme uz IKP līmeni vidējā termiņā ir aptuveni 0,5%. Izsakot šo ietekmi gada IKP pieauguma tempos, devums ir pavisam neliels. Analizējot citu valstu pieredzi un zinātnisko literatūru, secināts, ka militāro izdevumu multiplikators parasti ir zemāks nekā izdevumiem civilajās nozarēs un var būt tikai neliels virs viens. Līdz ar to aizsardzības izdevumu ietekme uz Latvijas ekonomikas izaugsmi tiek vērtēta kā ierobežota.

A.Jurša turpina ekonomikas pārskata daļu un informē, ka investīcijas saglabājas kā viens no galvenajiem ekonomikas izaugsmes dzinējspēkiem. Pieaugums vērojams visās pamatlīdzekļu grupās. Būtisku devumu turpina sniegt ieguldījumi mašīnās un tehnoloģiskajās iekārtās. Atzīmē, ka Centrālā statistika pārvalde (turpmāk – CSP) vairs nepublicē tik detalizētu šo investīciju sadalījumu kā iepriekš, kas apgrūtina atsevišķu investīciju veidu, tostarp ar aizsardzību saistīto ieguldījumu, identificēšanu.

Investīciju struktūra šogad ir mainījusies. Investīcijas inženierbūvēs turpinās, taču mazākā apmērā nekā iepriekšējā gadā, savukārt atjaunojies investīciju pieaugums mājokļos.

Ārvalstu finanšu palīdzības izdevumi šogad pieauguši par 2,7% vairāk nekā attiecīgajā periodā iepriekšējā gadā. Ņemot vērā līdzšinējo izpildes tempu, FM sagaida, ka šā gada prognozes par fondu līdzekļu apgušanu izpildīsies un būtiski riski ES fondu apguvei 2026. gadā netiek saskatīti.

Savukārt vidējā termiņā nenoteiktība ir ievērojami lielāka. Pašlaik nav skaidrības par nākamā ES fondu plānošanas periodu 2028.–2034. gadam, tādēļ prezentācijā norādītā fondu plūsma ir tikai indikatīvs scenārijs, kas nav paredzēts izmantošanai budžeta plānošanā. Papildu nenoteiktību investīciju aktivitātei vidējā termiņā rada neskaidrība par *Rail Baltica* turpmāko finansējumu.

2027.gadā ārvalstu finanšu palīdzības izdevumos tiek prognozēts kritums, jo neatkarīgi no jaunā plānošanas perioda ieviešanas ātruma starp abiem periodiem būs pārejas posms. Vienlaikus tiek uzsvērts, ka ārvalstu finanšu palīdzības izdevumi nav pielīdzināmi investīcijām, jo tie ietver gan kapitālos izdevumus, gan citus izdevumus.

I.Golsts jautā, vai neskaidrības un ierosinātās krimināllietas par iepirkumiem ar ES fondu

līdzekļiem ir ietekmējušas fondu apgūšanas apjomus? Kā piemēru min nesen izskanējušo informāciju par iepirkumiem vairākās Latvijas slimnīcās, kur ir aizdomas par aizliegtu vienošanos, vai pašlaik pastāvošais moratorijs uz iepirkumiem IT jomā valsts sektorā.

A. Jurša norāda, ka attiecīgo projektu apjoms kopējā fondu finansējumā nav tik liels, lai pašlaik būtiski mainītu kopējo fondu apguves prognozi.

A. Jurša turpina ar ekonomikas pārskatu un norāda, ka inflācijas attīstībā šogad īpaši nozīmīgi ir trīs faktori – cenas naftai, dabasgāzei un pārtikai. Bez ģeopolitiskās eskalācijas Persijas līča reģionā inflācija šogad būtu varējusi būt tuvu 2%. Lai gan Latvijas tiešās tirdzniecības saites ar Persijas līča valstīm ir nelielas, Latvija ir maza, atvērta ekonomika un līdz ar to enerģijas cenas to tiešā mērā ietekmē. Tas ietekmē gan faktiskās patēriņa cenas, gan inflācijas gaidas. Īpaši izteikta bijusi ietekme uz dīzeļdegvielas cenām. Augustā dīzeļdegvielas cena bija par 22,1% augstāka nekā pirms gada, benzīna cenu kāpums bijis mērenāks. Atšķirība skaidrojama ar Eiropas lielāku atkarību no dīzeļdegvielas importa, kas palielina loģistikas, apdrošināšanas un ģeopolitisko risku prēmiju ietekmi uz cenu.

Diskusijā par degvielas cenu fiskālo ietekmi norādīts, ka 1,91 eiro par litru tiek izmantots kā fiskāli neitrāls degvielas cenas sliekšnis. Ja faktiskā cena ir zem šā līmeņa, fiskālā ietekme ir negatīva, savukārt, cenai pārsniedzot šo līmeni, veidojas papildu budžeta ieņēmumi.

Atšķirībā no naftas cenu izmaiņām, kas degvielas mazumtirdzniecības cenās atspoguļojas salīdzinoši ātri, gāzes vairumtirdzniecības cenu kāpums patērētāju tarīfos vēl nav pilnībā pārnēsis. Tādēļ gada beigās sagaidāms papildu inflācijas spiediens, un patēriņa cenu inflācija gada beigās varētu pietuvoties 4%, galvenokārt gāzes cenu ietekmes dēļ uz siltumenerģijas tarīfiem un mazākā mērā – elektroenerģijas cenām.

Eiropas gāzes cenas pēdējos mēnešos ir būtiski pieaugušas, kamēr siltumenerģijas, dabasgāzes un elektroenerģijas patēriņa cenas uz šo kāpumu vēl nav pilnībā reaģējušas. Tādēļ ietekme uz 2026. gada vidējo inflāciju būs ierobežota, savukārt 2027. gadā tā būs ievērojami lielāka. Tas ir viens no galvenajiem iemesliem nākamā gada inflācijas prognozes paaugstināšanai.

Gāzes cenu kāpumu nosaka gan ģeopolitiskie notikumi Persijas līcī, gan zemais Eiropas pazemes gāzes krātuvju piepildījums. Uz 1. septembri krātuvju piepildījums bija aptuveni 67%. Zemais krājumu līmenis rada papildu risku un palielina gāzes cenu jutīgumu pret tirgus satricinājumiem.

I. Vasaraudze atsaucoties uz FM konsultācijām ar cenu regulatoru, jautā par sagaidāmo siltumenerģijas tarifu dinamiku apkures sezonā un par to, kā FM inflācijas prognozēs ņemta vērā gāzes cenu pārnese uz tarīfiem.

A. Jurša informē, ka FM prognožu sagatavošanā konsultējas ar Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisiju. Kopējā tendence liecina, ka pašvaldību, kurās tiek pieprasīts siltumenerģijas tarifa paaugstinājums, ir vairāk nekā to, kurās gaidāms tarifa samazinājums.

Īpaši nozīmīga ir situācija Rīgā, jo Rīgas siltums nodrošina aptuveni trešdaļu no kopējā siltumenerģijas patēriņa. Uzņēmums iepriekš paredzējis apkures sezonā nedaudz samazināt tarifa fiksēto daļu, savukārt mainīgā daļa varētu palielināties aptuveni par 20%. Tomēr kopš šā novērtējuma sagatavošanas gāzes cena tirgū ir būtiski pieaugusi. Vienlaikus Rīgas siltumam jau ir nodrošināta būtiska nepieciešamā gāzes apjoma daļa par cenu, kas ir ze-

māka par pašreizējo tirgus cenu. Neraugoties uz to, saglabājas augšupvērstis risks siltumenerģijas tarifiem un attiecīgi arī inflācijai.

A.Jurša informē, ka no 1. jūlija samazinātā PVN likme četrām pārtikas produktu grupām – maizei, pienam, olām un putnu gaļai – pastiprinājusi jau iepriekš vērojamo pārtikas cenu samazinājumu. Pārtikas cenu lejupslīde sākās jau pavasarī. To ietekmējušas gan Ekonomikas ministrijas iniciatīvas pārtikas cenu jomā, gan sabiedrības pastiprinātā uzmanība pārtikas cenu līmenim un Konkurences padomes aktivitātes.

Pēc PVN likmes samazināšanas pārtikas cenu kritums pastiprinājās. Tādējādi PVN samazinājums šajās produktu grupās mazumtirdzniecības cenās ir pārnestis pilnā apmērā.

D.Stikuts turpinot ekonomikas pārskatu norāda, ka mazumtirdzniecības izaugsme šim un nākamajam gadam tiek prognozēta aptuveni 3–4% apmērā, ko balstīs privātā patēriņa atkopšanās. Privātā patēriņa pieaugums prognožu periodā saglabājas samērā stabils.

I.Vasaraudze jautā par pamatojumu privātā patēriņa prognozes paaugstināšanai nākamajam gadam par aptuveni 0,8 procentpunktiem un par to, vai šāda dinamika ir ilgtspējīga arī tālākā prognožu periodā, ņemot vērā mērenāku darba samaksas pieaugumu.

D.Stikuts skaidro, ka prognozes korekciju nosaka šā gada straujāka privātā patēriņa atkopšanās, patērētāju finansiālā stāvokļa uzlabošanās un iepriekš atliktā patēriņa realizēšanās. Mājsaimniecību noguldījumi turpina pieaugt, lai gan to pieauguma temps vairs nepaātrinās.

J.Priede norāda uz iespējamu pretrunu starp prognozē identificētajiem augšupvērstajiem inflācijas riskiem un vienlaikus prognozēto inflācijas samazināšanos vidējā termiņā.

D.Stikuts skaidro, ka nākamā gada inflācijas prognoze salīdzinājumā ar iepriekšējo prognozēšanas ciklu ir paaugstināta un nākamgad inflācija tiek prognozēta pat augstāka nekā šogad. Savukārt inflācijas samazināšanās paredzēta tālākā prognožu periodā un izriet no pamatscenārija pieņēmumiem.

A.Jurša papildina, ka nākamajos gados pozitīvu devumu inflācijai dos gāzes, siltumenerģijas un elektroenerģijas cenas, kā arī pārtikas cenu dinamika. Attiecībā uz 2029. gadu prognoze ir piesardzīga, un pastāv iespēja, ka faktiskā inflācija varētu būt arī zemāka par prognozēto, ja energoresursu cenu spiediens mazināsies. Vienlaikus saglabājas jaunu ārēju enerģijas cenu šoku risks.

I.Vēja informē par darba tirgus attīstību. Darba samaksas pieauguma tempi ir būtiski palēninājušies gan privātajā, gan sabiedriskajā sektorā. Reālo algu dinamika vienlaikus palīdz skaidrot privātā patēriņa atkopšanos un iepriekš atliktā patēriņa realizēšanos.

Prognožu periodā bezdarba līmenis ap 6,3% līdz šim izmantots kā relatīvi stabils ilgtermiņa pieņēmums, tostarp ņemot vērā darbspējas vecuma iedzīvotāju skaita samazināšanos. Tomēr, ņemot vērā jaunākos darba tirgus datus, algu pieauguma palēnināšanos un bezdarba dinamiku, FM šo pieņēmumu pašlaik pārvērtē.

D.Stikuts noslēdzot ekonomikas pārskatu iepazīstina ar kopsavilkumu par Finanšu ministrijas makroekonomiskās attīstības bāzes scenāriju 2026.–2030. gadam. Norāda, ka 2026. gadā reālā IKP pieaugums prognozēts 2,4%, savukārt turpmākajos gados tas saglabāsies aptuveni 2%–2,4% robežās. Nominālā IKP dinamiku papildus balstīs cenu pieaugums, IKP deflatoram prognožu periodā saglabājoties virs patēriņa cenu inflācijas.

Darba tirgū prognozēta pakāpeniska algu pieauguma tempa stabilizēšanās pie 5,5%. Vienlaikus nodarbināto skaits vidējā termiņā pakāpeniski samazināsies, ko galvenokārt nosaka demogrāfiskās tendences, bet bezdarba līmenis saglabāsies relatīvi stabils un perioda beigās samazināsies līdz aptuveni 6,1%.

A.Jakobsons komentē, ka bezdarba prognoze turpmākos gados liecina par kritisku darba spēka trūkumu. Viens no ilgtermiņa darba tirgus attīstību ietekmējošiem faktoriem ir arī migrācijas politika.

D.Stikuts uzsver, ka pašreizējā prognozē lejupvērstie riski dominē pār pozitīvajiem riskiem. Kā būtiskākie negatīvie riski tiek minēti ģeopolitiskās situācijas pasliktināšanās, tostarp konflikta Hormuza šaurumā un kara Ukrainā saasināšanās, kā arī hibrīduzbrukumu un citu konfliktu riski Eiropā. Papildu nenoteiktību rada ASV tirdzniecības politika, biežas pārmaiņas globālajā tirdzniecības vidē un pieaugošs svārstīgums pasaules finanšu un izejvielu tirgos.

J.Priede un **I.Kasjanovs** jautā par pamatojumu potenciālā IKP pieaugums tempa kāpumam prognožu horizonta noslēgumā.

I.Šteinbuka jautā par pamatojumu straujākam produktivitātes kāpumam, kas ietverts prognozēs.

V.Zaremba komentē, ka Padomes rīcībā esošajā potenciālā IKP novērtēšanas modelī rezultāti rāda nedaudz zemāku potenciālā IKP trajektoriju nekā FM novērtējums, savukārt atsevišķas metodes uzrāda straujāku izlaides starpības pāreju pozitīvā teritorijā.

Hodrika–Preskota filtra rezultāti ir salīdzinoši tuvi FM novērtējumam, savukārt Hamiltona filtrs uzrāda zemāku potenciālā IKP trajektoriju un attiecīgi pozitīvāku izlaides starpību. Pēc atsevišķām metodēm izlaides starpība varētu kļūt pozitīva jau tuvākajos gados, tomēr šāds modelēšanas iznākums jāvērtē piesardzīgi, jo tas tiešā veidā neatspoguļo strukturālus un ģeopolitiskus satricinājumus. Tādēļ šie rezultāti drīzāk izmantojami kā analītisks instruments, kas palīdz identificēt iespējamās attīstības virzienus, nevis kā viennozīmīgs potenciālā IKP novērtējums. Tomēr, tā kā FM novērtējums par potenciālā IKP pieaugumu iepriekšējos prognozēšanas ciklos ir ievērojami mainījies, būtu nepieciešams FM skaidrojums šīm izmaiņām. Darbspēka un demogrāfijas tendences ir salīdzinoši skaidras, savukārt būtisks jautājums ir, cik lielā mērā pēdējo gadu augstais investīciju līmenis var paaugstināt potenciālo izaugsmi.

D.Stikuts norāda, ka investīcijām ir ietekme uz nākotnes kapitāla krājumu un produktivitāti un tās var daļēji kompensēt darbaspēka samazinājuma negatīvo devumu. Vienlaikus potenciālā IKP statistiskie novērtējumi ir jutīgi pret datu revīzijām un strukturāliem lūzumiem. Piemēram, Covid-19 šoks var *ex post* mainīt arī potenciālās izaugsmes novērtējumu par periodu pirms pandēmijas, lai gan ekonomiski šādu rezultātu ir grūti pamatot. Tādēļ FM metodoloģijā mēģināts potenciālā IKP trajektoriju veidot pēc iespējas stabilāku un mazāk jutīgu pret šādām svārstībām.

I.Šteinbuka uzsver produktivitātes nozīmi Latvijas potenciālās izaugsmes nodrošināšanā. Ņemot vērā darbaspēka vecuma iedzīvotāju skaita samazināšanos, bez produktivitātes kāpuma Latvijas ilgtermiņa izaugsmes iespējas ir ierobežotas. Tādēļ tiek rosināts Padomes ziņojumā potenciālā IKP analīzi papildināt ar skaidrāku produktivitātes dinamikas un tās devuma izvērtējumu, izmantojot, piemēram, produktivitātes rādītāju uz vienu nodarbināto.

V.Zaremba jautā par septembra beigās gaidāmajām CSP nacionālo kontu datu revīzijām

un to paredzamo ietekmi uz prognozēm.

D.Stikuts piekrīt, ka CSP revīzija prognozētājiem bieži rada zināmu satraukumu, jo iepriekšējos gados notikušās revīzijas ir bijušas diezgan apjomīgas un ar būtisku ietekmi uz prognozēšanas modeļiem. Tomēr tik apjomīgas revīzijas nenotiek katru gadu, un, tā kā iepriekšējos gados CSP šos apjomīgos pārrēķinus jau paveikusi, sagaidāms, ka šā gada ietekme varētu nepārsniegt dažus simtus miljonu, kas nominālā IKP līmeni būtiski neietekmēs.

N.Malnačs norāda uz pasaules ilgtermiņa obligāciju ienesīguma strauju pieaugumu, kas apgrūtina valsts parādu apkalpošanu un liecina par pasaules finanšu tirgus neuzticību valstu fiskālajām politikām. Īpašu satraukumu izraisa ASV deficīta un parāda attīstības projekcijas, jo ASV dolārs joprojām ir nozīmīgākā pasaules rezerves valūta. Daudzu valstu centrālās bankas savās rezervēs ASV vērtspapīrus aizvieto ar zeltu, kura vērtība pēdējos gadus ir ievērojami pieaugusi. Latvijas ekonomikas politikas veidotājiem ir jāseko šīm tendencēm un attiecīgi jākorrigē Latvijas valūtu uz rezervju politikas.

J.Priede pateicas Finanšu ministrijas pārstāvjiem par detalizēto prezentāciju un diskusiju.

Nolēma:

1.1. Pieņemt zināšanai FM iesniegto informāciju par makroekonomikas rādītāju prognozēm.

J.Priede – par;
I.Šteinbuka – par;
I.Golsts – par;
A.Jakobsons – par;
I.Vasaraudze – par;
I.Kasjanovs – par.

2. Iekšējā diskusija par makroekonomikas rādītāju prognozēm

J.Priede aicina padomes locekļus izteikt savu viedokli, vai FM makroekonomikas prognozes ir apstiprināmas.

I.Šteinbuka atbalsta prognožu apstiprināšanu ar komentāriem un lūdz sagatavot komentāru par produktivitātes pieauguma saistību ar ekonomikas izaugsmi un potenciālu turpmākajos gados.

I.Vasaraudze atbalsta prognožu apstiprināšanu un atzīst, ka tehniski prognozes izstrādātas korekti un arī izlaides starpības novērtējums ir atbilstošāks šī brīža situācijai salīdzinājumā ar iepriekšējo prognozi. Tomēr Padomes viedoklī ir nepieciešams norādīt uz riskiem.

A.Jakobsons atbalsta prognožu apstiprināšanu un lūdz padomes viedoklī ietvert komentāru par potenciālā IKP un darba produktivitātes saistību, kā arī norādīt uz darbaspēka deficīta riskiem un to ietekmi uz ekonomikas izaugsmi. Atzīmē, ka bezdarba līmenis prognožu noslēdzošajos gados ir paredzēts kritiski zems.

I.Kasjanovs atbalsta prognožu apstiprināšanu. Norāda, ka prognozes ir tehniski pareizas 1. un 2. prognozēšanas gadam, tomēr atzīst, ka pieņēmumi attiecībā uz prognozes noslēdzošajiem gadiem sākot ar 2029. gadu ir mazāk pamatoti.

I.Golsts atbalsta prognožu apstiprināšanu.

Noslēdzot diskusiju, Padome **nolēma:**

2.1. Apstiprināt FM iesniegtās makroekonomikas rādītāju prognozes.

2.2. Uzdot Padomes makroekonomikas ekspertei V.Zarembai noformulēt apkopujošu viedokli par sēdē diskutēto, iekļaujot tajā Padomes komentārus.

2.3. Uzdot Padomes sekretariātam sagatavot un nosūtīt FM Padomes viedokli, ievērojot noslēgto Vienošanos par sadarbību.

J.Priede – par;

I.Šteinbuka – par;

I.Golsts – par;

A.Jakobsons – par;

I.Vasaraudze – par;

I.Kasjanovs - par.

2026.gada 10.septembra sanāksmi slēdz plkst. 13:00.

Padomes priekšsēdētājs

J.Priede

Sēdes sekretāre

I.Jansone

I.Jansone 29495878

Inga.Jansone@fdp.gov.lv